

УДК 784.+781.68

DOI <https://doi.org/10.31723/2524-0447-2021-33-2-19>*Олена Олександрівна Стародубцева*

ORCID: 0000-0003-4609-7955

старший викладач кафедри сольного співу

Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової

estarodubtseva1@gmail.com

ТВОРЧО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ІНТЕРПРЕТАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВОКАЛІСТА

Актуальність дослідження. Виконавська підготовка сучасного вокаліста відбувається в умовах сформованих протиріч між вузькою спрямованістю його професійної освіти та новими на сьогодні соціальними запитами як до стилістики виконання вокальних творів, так і до рівня майстерності музиканта. Такі протиріччя найбільш яскраво розкриваються в оцінках системи вимог до сучасного академічного вокаліста у різних вокальних школах, а також при комплексному оцінюванні вимог, що висуваються до музичної освіти сьогодення у цілому. Сучасні вокалісти, які знаходяться на початку процесу формування компетенцій, що є необхідними для якісного ведення професійної вокально-виконавської діяльності у майбутньому, стикаються з необхідністю вірної організації освітніх процесів, враховуючи необхідний компонент вокальної творчості – формування здатності до інтерпретації авторського задуму у виконанні. Вірна організація освітніх процесів сучасного вокаліста передбачає не тільки структурування процесів освіти, а й, що важливіше, змістовне наповнення цих процесів. **Метою роботи** є аналіз загально-естетичної та освітньо-виховної складових частин як первісного підґрунтя формування інтерпретаційних вмінь вокаліста. **Наукову новизну** роботи складає погляд на інтерпретаційний потенціал вокаліста як на творчо-педагогічну проблему, що базується на загально-естетичній та освітньо-виховній складових. **Методологію роботи** складають: загально-філософські методи – аналіз, синтез, обґрунтування; практичні методи – зіставлення, спостереження. **Висновки:** аналіз особливостей виховання вокаліста в умовах сучасної системи освіти та сучасних професійних викликів дає можливість обґрунтувати природний зв'язок загально-естетичного та освітньо-виховного аспектів у формуванні інтерпретаційних вмінь вокаліста; з'ясувати інтерпретаційний потенціал вокаліста як результат сумісної роботи учня та викладача у загально-гуманітарному розумінні; розглядати формування естетичної природи виконавського комплексу вокаліста як одної з базисних структур професійної музичної освіти. Висновки мають практичне значення

для викладачів навчальних закладів, де відбувається підготовка, навчання та виховання майбутніх вокалістів-виконавців, а також саме для вокалістів, які за родом своєї професійної діяльності постійно стикаються із насущою потребою відображення у музичних творах та завдяки музичним творам авторського задуму та власного творчого світогляду.

Ключові слова: інтерпретаційні вміння вокаліста, інтерпретаційний контент музичного твору, загально-естетичний аспект, освітньо-виховний аспект.

Starodubtseva Olena Oleksandrivna, Senior Lecturer at the Department of Solo Singing of the Odessa National Music Academy named after A. V. Nezhdanova

Creative and pedagogical aspects of interpretive competence of a vocalist.

Relevance of research. Performing training of a modern vocalist takes place in the conditions of formed contradictions between the narrow orientation of his professional education and new social demands today both to the style of performance of vocal works and to the level of skill of the musician. Such contradictions are most clearly revealed in the assessments of the system of requirements for the modern academic vocalist in different vocal schools, as well as in the comprehensive assessment of the requirements for music education today in general. Modern vocalists, who are at the beginning of the process of forming competencies necessary for quality professional vocal performance in the future, face the need for proper organization of educational processes, taking into account the necessary component of vocal creativity – the ability to interpret the author’s idea in performance. The correct organization of educational processes of a modern vocalist involves not only the structuring of educational processes, but also, more importantly, the content of these processes. **The aim of the work** is to analyze the general aesthetic and educational components as the primary basis for the formation of interpretive skills of the vocalist. **The scientific novelty of the work** is a look at the interpretive potential of the vocalist as a creative and pedagogical problem, which is based on general aesthetic and educational components. **The methodology of work** consists of: general philosophical methods – analysis, synthesis, justification; practical methods – comparison, observation. **Conclusions:** analysis of the peculiarities of vocalist education in the modern education system and modern professional challenges makes it possible to substantiate the natural connection of general aesthetic and educational aspects in the formation of interpretive skills of the vocalist; to find out the interpretive potential of the vocalist as a result of joint work of the student and the teacher in the general humanitarian sense; to consider the formation of the aesthetic nature of the performing complex of the vocalist as one of the basic structures of professional music education. Conclusions are of practical importance for teachers of educational institutions where future vocalists are trained, trained and educated, as well as for vocalists who, by the nature of their professional activity, are constantly faced with the urgent need to reflect in musical works and musical works. creative worldview.

Key words: interpretive skills of the vocalist, interpretive content of the musical work, general aesthetic aspect, educational aspect.

Актуальність дослідження. Виконавська підготовка сучасного вокаліста відбувається в умовах сформованих протиріч між вузькою спрямованістю його професійної освіти та новими на сьогодні соціальними запитами як до стилістики виконання вокальних творів, так до рівня майстерності музиканта. Такі протиріччя найбільш яскраво розкриваються у оцінках системи вимог до сучасного академічного вокаліста у різних вокальних школах, а також при комплексному оцінюванні вимог, що висувуються до музичної освіти сьогодення у цілому. Сучасні вокалісти, які знаходяться на початку процесу формування компетенцій, що є необхідними для якісного ведення професійної вокально-виконавської діяльності у майбутньому, стикаються з необхідністю вірної організації освітніх процесів, враховуючи необхідний компонент вокальної творчості – формування здатності до інтерпретації авторського задуму у виконанні. Вірна організація освітніх процесів сучасного вокаліста передбачає не тільки структурування процесів освіти, а й, що важливіше, змістовне наповнення цих процесів.

Метою роботи є аналіз загально-естетичної та освітньо-виховної складових як первісного підґрунтя формування інтерпретаційних вмій вокаліста.

Наукову новизну роботи визначає погляд на інтерпретаційний потенціал вокаліста як на творчо-педагогічну проблему, яка базується на загально-естетичній та освітньо-виховній складових частинах.

Викладення основного матеріалу. Музичне мистецтво виступає одним із засобів відображення у сполученнях звуків самої широкої палітри емоційних переживань людини різного спрямування, тому якість та змістовність інтерпретації музичного твору мають суттєве значення у можливості донесення до глядача повного спектру емоцій, що закладені автором музичного твору на етапі його написання.

Вимоги сучасної музичної освіти передбачають необхідність розвитку у майбутніх вокалістів спеціальних компетенцій, що передбачають здатність знаходити вірні інтерпретації авторських інтонацій твору та вірного їх втілення у процесі виконання на сцені.

Інтерпретація, як процес реалізації твору за допомогою озвучування нотних записів, потребує індивідуального підходу до виконання, яскравого та конкретного бачення виконавцем особливостей реалізації авторського задуму [9].

Інтерпретаційний контент музичного твору передбачає наявність широкого спектру можливостей задля трактування авторського задуму виконавцем, залежно від його рівня професійної підготовки та чуйного сприйняття особливостей музичного твору. Художня виразність інтонаційної палітри музичного твору визначається сполученням майстерності вокаліста та його здатності до реалізації авторського задуму за допомогою виразових можливостей або групи таких [10].

Потенціал виконавських здібностей вокалістів реалізується саме в галузі змістовного наповнення творчих процесів, оскільки здатність до якісної тонкої інтерпретації має питому вагу природного дару, отже присутня далеко не у всіх вокалістів. Розвиток інтерпретаційної складової частини потребує значних зусиль самого вокаліста та педагогічних талантів викладача, що проводить заняття у рамках навчальної програми [5].

Інтерпретація будь-якого музичного твору вимагає від виконавця розвинутої здатності щодо відчуття смислового наповнення твору, а також здатностей до художнього втілення цього смислу у процесі виконання. Отже, саме від виконавця, від його особистості, від його майстерності залежать особливості виконання музичного твору, а саме – оживлення та одухотворення музичного матеріалу, найбільш повне втілення авторських та особистих емоцій, смислів у всьому розмаїтті їхнього художнього вираження. Недарма на різних етапах історії музики мистецтво музичної інтерпретації дорівнювалося мистецтву створення композиції музичного твору.

Виконання музичних творів передбачає здатність вокаліста до розкриття авторського задуму у контексті власної інтерпретаційної ідеї, у відповідності з притаманною співаку манері сприйняття та втілення музичного твору. Виконання творів класичного напрямку виконавцями високого рівня виявляє певний «духовний досвід», що виражений у особливому способі відображення почуттів автора музичного твору та почуттів виконавця, який його втілює на сцені. Отже, інтерпретація твору виконавцем виступає як повне вираження його творчої та особистісної індивідуальності [8]. Сміслова завершеність будь-якого художнього твору, у тому числі й музичного, є поняттям досить відносним, та визначається глибиною закладених автором ідей, майстерністю втілення цих ідей у музичному тексті, та, обов'язково, виконавськими можливостями

конкретного вокаліста, рівнем його майстерності. Будь-який музичний твір містить величезну інтонаційну палітру, що зумовлює множинність художніх трактувань даного твору та різноманітність інтерпретаційних можливостей [6].

Але, з іншого боку, можливості художнього вираження для вокаліста у музичному творі – отже, інтерпретаційний ареал не є безмежними. Вони строго окреслені рамками авторського задуму, що виражений у особливостях музичної партитури, у виборі типу голосу для даного твору (теситури вокальної строчки), самою темою музичного твору, його драматургічним навантаженням [1]. Відповідно, це накладає на вокаліста певні обмеження, тобто обмежує його інтерпретаційний потенціал.

Інтерпретація будь-якого музичного твору у будь-яких умовах (вистава, концертний виступ, студійний запис тощо) потребує від вокаліста глибокого розуміння авторського задуму, ідей композитора та поета та, відповідно, можливості їх якісної трансляції слухачу/глядачу через свій творчий апарат – голос.

Широта інтерпретаційного сприйняття музичних творів різними виконавцями зумовлюється комплексним поєднанням множити факторів, серед яких основним треба вважати рівень підготовки виконавця музичних творів та рівень його культурного сприйняття музики в цілому, що передбачає розвинуті здібності до відчуття авторської концепції музичного твору та здатності втілювати цю концепцію під час виконання.

На нашу думку, інтерпретаційний контент музичного твору, який обирає та втілює вокаліст, безпосередньо залежить від виконавських принципів конкретної художньої школи, до якої він належить, а також зумовлюється ступенем розуміння цих принципів конкретним вокалістом. Будь-яка інтерпретація є суто індивідуальною та передбачає наявність у музиканта творчих здібностей та бачення концепції виконавства [11].

Отже, інтерпретація твору передбачає обов'язкове включення творчої фантазії виконавця, особливостей його художнього бачення щодо авторського тексту та можливостей його художнього вираження. Різниця художніх трактувань музичного твору визначається системою поглядів виконавця, традиціями, в яких він існує та виховувався як музикант.

Особливо варто приділити увагу загально-естетичному аспекту вокальної творчості. Естетичні цінності художньої школи, де навчався конкретний виконавець, суттєво впливають на якість інтерпретації твору, оскільки їх закладка у процесі професійної освіти визначає майстерність самого процесу передавання художніх образів, створених музикою у контексті їх естетичної складової. При цьому естетичність виконання багато в чому визначає рівень сприйняття глядачем усіх тонкощів та особливостей музики, а також саму можливість донесення виконавцем авторського задуму.

Саме естетичні цінності виконавця визначають не тільки майстерність передачі художніх образів музики, але й, за великим рахунком, смислову складову частину виконавського контенту. Відповідно, рівень сприйняття та емпатійного занурення глядача також багато у чому визначається естетичними цінностями виконавця, саме тому, що завжди за будь-яким авторським матеріалом «вбачається» особистість артиста [1, с. 51].

Ми розуміємо естетичні цінності не просто як особливості школи, але як ознаки художнього відчуття – особливого існування у полі естетики, як своєрідної форми «краси», у нашому випадку – музичної краси.

«У мистецтві естетичне бере на себе «відповідальність» – як відповідальність за розуміння, за багатовимірність відповідності людського вчинку «вищим змістовним інстанціям» – «ідеальним Над-адресатам» (О.І. Самойленко) [3, с. 73].

Проблема прагнення творчої особистості до вищих смислів, до *причетності*, у самому глобальному розумінні, примушує нас звернутися до гуманістичної психології, яка розглядає особистість людини як цілісне утворення, що має, перш за все, систему уявлень про себе та здатність змінювати себе шляхом усвідомлення зовнішніх викликів.

Для вокаліста, як творчої особистості, Я-концепція у своїй основі – це усвідомлення своєї особистості як особистості-професіонала. Найважливішою функцією Я-концепції є забезпечення внутрішньої узгодженості особистості, що для митця обов'язково втілює в собі професійний аспект та означає шлях до себе, вибудовування своєї Я-концепції, збудованої на обов'язковому переплетенні особистісного та професійного аспектів [1, с. 46].

Прагнення артиста до професійної та особистісної самореалізації, які для нього є нероздільними, – центральна

властивість артистичної натури, це є прагненням виразити світові своє «Я» через професійну діяльність. Але не просто виразити, а за допомогою цього вираження «наблизитись до себе». Саме тому артист інтуїтивно шукає Вищі смисли у художній діяльності, пізнає світ тими категоріями, які «не можна помацати руками» – це, насамперед, музика. Через «нематеріальність» музики вокаліст інтуїтивно виловлює свої Смисли, свої гармонійні стани, свої найвищі злети Духу. А. Маслоу називає такий стан самоактуалізацією – «повним використання талантів, здібностей, можливостей ...» [2, с. 379] і розуміє як «постійний процес розвитку своїх потенціалностей, що означає використання своїх здібностей та розуму» та «роботу заради того, щоб якісно робити те, що ти бажаєш робити». За думкою А. Маслоу, «самоактуалізація – це не «річ», яку можна мати або не мати. Це процес, який не має кінця, подібний до буддійського Шляху Просвітлення. Це – засіб проживання, роботи та відносин із світом, а не поодинокі досягнення» [2, с. 383].

Перефразовуючи, можна сказати, що для вокаліста естетичне переживання є смыслом його життя та засобом його світопізнання/світорозуміння. Артистична натура сприймає світ через відчуття «на власному досвіді» (досвіді переживання музики). Переживаючи почуття, викликані музикою, як свої власні, вокаліст знаходить своє реальне особистісне відношення до зовнішнього світу та до себе самого.

Тривалий процес підготовки вокаліста передбачає поступове формування в нього здатності до самовираження, самовисловлення у музиці та вміння інтерпретувати задум авторів музичного твору (у вокальних творах – це композитор та поет) безпосередньо у процесі виконання. Ефективній течії процесу сприяє поступовий розвиток здібностей до чуттєвого сприйняття, внутрішнього осмислення, творчої переробки та наступного втілення музичного матеріалу безпосередньо у процесі сценічного виконання. Таким чином, відбувається поступове вибудовування професіограми вокаліста-виконавця, що передбачає певну поетапність виховання професіонала, який здатен інтерпретувати музичні твори найвищого рівня технічної та смислової складності.

Виховання вокаліста-інтерпретатора передбачає формування певного творчого алгоритму: якісного сприйняття виконавцем музичного твору, усвідомлення, внутрішню переробку

та наступне виконання. Але усі ці етапи відбуваються у строгій відповідності з традиціями школи, до якої належить виконавець. Школа, що формує вокаліста, її традиції, її уподобання суттєво впливають на інтерпретаційні можливості та вподобання вокаліста-виконавця. Відомо, що формування та виховання якісного виконавця-професіонала, здатного на переконливий рівень інтерпретації музичного твору, потребує включення у процес підготовки великої кількості механізмів естетичного, культурологічного, музикознавчого, теоретичного, акторського характеру тощо. Отже, від сумісної роботи викладачів різних напрямків багато в чому залежить кінцевий результат «творчого народження» якісного майстра вокально-виконавського мистецтва, здатного інтерпретувати музичний твір будь-якого автора на високому художньому та технічному рівні.

Сучасна реальність, що сформувалася у музичній культурі протягом її історичного розвитку, містить у собі велику кількість художніх творів різних жанрів, стилів та напрямків, навіть не тільки класичної музики. Якісно зроблений відбір та ретельний аналіз різноманітних варіантів виконання музичних творів надає основи для дослідження особливостей будівництва інтерпретаційного контенту музичного твору, що є надзвичайно важливим з точки зору перспектив удосконалення виховання професіоналів-виконавців у музичній галузі.

Кожен професійний музикант, перебуваючи ще на етапі навчання основам професії у навчальному закладі, має можливість вибору з всієї широти запропонованого репертуару найбільш близьких йому для виконання композицій певних стилів, певних напрямків як класичної, так й сучасної музики, щоб поступово відточувати власну майстерність на їх виконанні.

Подібний варіант розподілення творчих зусиль може вважатися найбільш продуктивним у порівнянні із застарілим підходом, що полягає у стандартному заучуванні типових музичних творів, обраних положеннями програми музичного професійного навчального закладу, без урахування індивідуальних особливостей та якостей таланту вихованця.

План освіти, протилежний за стратегією, з урахуванням усіх природних можливостей даного конкретного учня, з урахуванням особливостей сучасного професійного вокально-виконавського поля, надає можливість майбутньому

професіоналу-вокалісту поступово створювати власні моделі залучення уваги глядача до конкретних творів, до власної манери виконання, що, у свою чергу, пов'язане з необхідністю пошуку та удосконалення того самого власного стилю виконання. Найявність виконавської школи та належних умов для підготовки кваліфікованого музичного виконавця мають у цьому контексті першорядне значення [7].

Репертуар виконавця формується з урахуванням його індивідуальних вподобань, рівня його професійної підготовки та, власне, здатності до переконливої інтерпретації творів конкретних авторів. Як правило, основу виконавського репертуару вокаліста складають твори, що визначені, насамперед, його типом голосу, його виконавською спеціалізацією (опера, камерна, музично-театральна тощо), далі – його національною належністю, переважаючою тематикою музичних творів, яка є значущою для сутності його творчої особистості.

Досягнення артистом висот майстерності у втіленні авторського задуму є складним та багатоаспектним процесом, що потребує великої кількості зусиль, як з боку самого майбутнього виконавця, так й з боку його викладачів-наставників.

Інтерпретаційний контент музичного твору у його виконавському аспекті потребує від музиканта вміння постійно йти у ногу з часом, враховуючи останні тенденції у музичному світі та підхоплюючи новачі музичної педагогіки, вживаючи на практиці новаторські педагогічні тенденції, що стосуються виховання професійних музикантів та пошуку шляхів до підвищення їхньої виконавської майстерності. А це, у свою чергу, передбачає здатність музиканта до постійного самонавчання та самоосвіти, як у професійному полі, так й у особистісному. Розвиток даної здібності до потрібного рівня з часом приводить виконавця до вміння (практично на рефлекторному рівні) швидко оцінювати складнощі інтерпретації будь-якого твору та можливості точної передачі авторської концепції під час публічного виступу [12].

Мистецтво виконання музичного твору полягає у поєднанні звуку та смислу. Музичне виконання, як вид мистецтва, покликане на базі повноцінного слухового та чуттєвого сприйняття вибудовувати переконливу для аудиторії інтерпретаційну форму музичного твору. А це передбачає спрямованість освітньо-виховного процесу на вивчення та формування певних знань та певних операційних вмінь, методів

та технологій, якими користуються фізіологія, свідомість, сприйняття, у загальному розумінні виконавський апарат у ході багатогранного та складного процесу перетворення сукупності слухових подразників, культурологічних, естетичних, мистецтвознавчих уявлень у явище виконавської музичної культури [4]. Будь-яке творче середовище формує власні уявлення про допустимі ознаки та якість художньої інтерпретації музичного твору та компетенціях виконавця, що є достатніми для забезпечення такої на певному рівні.

Висновки. Аналіз особливостей виховання вокаліста в умовах сучасної системи освіти та сучасних професійних викликів дає можливість обґрунтувати природній зв'язок загально-естетичного та освітньо-виховного аспектів у формуванні інтерпретаційних вмінь вокаліста; з'ясувати інтерпретаційний потенціал вокаліста як результат сумісної роботи учня та викладача у загально-гуманітарному розумінні; розглядати формування естетичної природи виконавського комплексу вокаліста як однієї з базисних структур професійної музичної освіти.

Висновки мають практичне значення для викладачів навчальних закладів, де відбувається підготовка, навчання та виховання майбутніх вокалістів-виконавців, а також саме для вокалістів, які за родом своєї професійної діяльності постійно стикаються із насущною потребою відображення у музичних творах та завдяки музичним творам авторського задуму та власного творчого світогляду.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Оганезова-Григоренко О.В. Автопоэзис артиста мюзикла как творческий феномен и предмет музыковедческого дискурса : монография. Одесса : Астропринт, 2019. 376 с.
2. Психология личности. Т.1. Хрестоматия издание второе, дополненное / редактор-составитель Райгородский Д.Я. Самара : Издательский дом «БАХРАХ», 1999. 448 с.
3. Самойленко А.И. Диалог как метод и предмет музыкознания. Одесса : Астропринт, 2002. 302 с.
4. Соломонова О.Б. Казнить нельзя помиловать (история блуждающего смысла в музыкальных симулякрах эпохи сталинизма). *Науковий вісник Національної музичної академії імені П.І. Чайковського*. Вип. 78. Київ : Національна музична академія імені П.І. Чайковського, 2008. С. 215–223.
5. Bowins, B. 2020. Activity for mental health. London : Academic Press.

6. Christensen, J., Gomila, A. 2018. *The arts and the brain*. London : Academic Press.
7. Gallardo, I., Iturra, C., Bustamante, M., Perez, I., Clavijo, M. 2021. Empirically based decisions: The effect of musical and humanistic activities on self-efficacy and student academic performance. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S2530380521000071>.
8. Lotter, C., van Staden, W. 2019. Verbal affordances of active and receptive music therapy methods in major depressive disorder and schizophrenia-spectrum disorder. *The Arts in Psychotherapy*, 64. P. 59–68.
9. Perlovsky, L. 2017. *Music, passion, and cognitive function*. London : Academic Press.
10. Skoki, A., Ljubic, S., Lerga, J., Stajduhar, I. 2019. Automatic music transcription for traditional woodwind instruments sopele. *Pattern Recognition Letters*. 128(1). P. 340–347.
11. Thomson, P., Jaque, S. 2016. *Creativity and the performing artist*. London : Academic Press.
12. Trondalen, G. 2019. Musical intersubjectivity. *The Arts in Psychotherapy*, 65, Article number 101589.

REFERENCES

1. Ohanezova-Hryhorenko, O. (2019). *Autopoiesis of the musical artist as a creative phenomenon and the subject of musicological discourse*. Odessa: Astroprint [in Ukrainian].
2. *Psychology of Personality*. (1999). Vol. 1. Reader, second edition, revised / editor-compiler D.Ya. Raigorodskiy Samara: Publishing house «BAHRAKH» [in Russian].
3. Samoilenko, A.I. (2002). *Dialogue as a method and subject of musicology*. Odessa: Astroprint [in Ukrainian].
4. Solomonova, O.B. (2008). Execution cannot be pardoned (the history of wandering meaning in musical simulacra of the era of Stalinism). *Scientific Bulletin of the National Academy of Music. P.I. Tchaikovsky*, 78 [in Ukrainian].
5. Bowins, B. (2020). *Activity for mental health*. London: Academic Press.
6. Christensen, J., Gomila, A. (2018). *The arts and the brain*. London: Academic Press.
7. Gallardo, I., Iturra, C., Bustamante, M., Perez, I., Clavijo, M. (2021). Empirically based decisions: The effect of musical and humanistic activities on self-efficacy and student academic performance. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S2530380521000071>
8. Lotter, C., van Staden, W. (2019). Verbal affordances of active and receptive music therapy methods in major depressive disorder and schizophrenia-spectrum disorder. *The Arts in Psychotherapy*, 64. P. 59–68.
9. Perlovsky, L. (2017). *Music, passion, and cognitive function*. London: Academic Press.

10. Skoki, A., Ljubic, S., Lerga, J., Stajduhar, I. (2019). Automatic music transcription for traditional woodwind instruments sopele. *Pattern Recognition Letters*, 128(1). P. 340–347.

11. Thomson, P., Jaque, S. (2016). *Creativity and the performing artist*. London: Academic Press.

12. Trondalen, G. (2019). Musical intersubjectivity. *The Arts in Psychotherapy*, 65, Article number 101589.